

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΠΑΟΛΑ Η ΚΟΡΣΙΚΑΝΗ

ιστορία που θα σάς άφηγηθούμε είναι άληθινή, πραγματική, αν και σε πολλά της σημεία μοιάζει με παραμύθι, μ' ένα παραμύθι του παλιού καλού καιρού.

Στά 1776, ζούσε στο 'Αγιάτσο (Αϊάκιο), την πατρίδα του Μεγάλου Ναπολέοντος, ένα άνδρoγυιo που είχε γίνει θρυλικό στο νησί για την άμοιβαία αγάπη του. 'Εκείνος λεγόταν Γεράρδος και ήταν άξιωματικός. 'Εκείνη λεγόταν Πάολα και ήταν ή...πιο όμορφη κοπέλα της Κορσικής. Αυτός ήταν ο μοναδικός τίτλος της. 'Ενας τίτλος, όμως, που θα μπορούσε να κάνει περήφανα και ευτυχισμένη ακόμα και μία βασίλισσα.

Ο Γεράρδος δεν μπορούσε να δει τη γυναίκα του, έστω και μπροστά στους άνωτέρους του, χωρίς να την αρπάξει στην αγκαλιά του και να την γεμίσει φιλιά... Μά καινες από τους προσημαμένους του νεαρού αξιωματικού δεν σκεφτηκε ποτέ να έπιληξή το Γεράρδο για τήν...υπερβολική τρυφερότητα του. 'Η ωμορφιά της Πάολας δικαιογολογεί την εξαιρετική αγάπη που ένοιωθε ο αξιωματικός για τη γυναίκα του.

'Η Πάολα και ο Γεράρδος έμεναν σ' ένα μικρό σπιτάκι, έξω από το 'Αγιάτσο. Δεν είχαν πολλές γνωριμιές, δεν δεχόντουσαν σχεδόν κανένα στη φιλιά τους. 'Ησαν ακόμα τόσο έρωτευμένοι ο ένας με τον άλλον, ώστε ή παρουσία τρίτων τους πείραζε. τους ένοχλούσε. Ζούσανε μακριά, πολύ μακριά από τον κόσμο, στον πύργο της ευτυχίας τους, χωρίς να ενδιαφέρονται τί κάνει ή υπόλοιπη ανθρωπότης.

Όστόσο, ένας νεαρός 'Ισπανός, ο δόν 'Αλόνθο, κατάρβωσε ν' αποκτήσει την εμπιστοσύνη του ανδρόγυιου. Ο Γεράρδος αίσθανόταν γι' αυτόν πραγματική φιλία και συχνά τον προσκαλούσε στο σπίτι του.

Δεν είχε γνωστό τί συνέθε ξαφνικά, μία μέρα, μεταξύ των δυο ανδρών, ποιά παρεξήγηση έκοψε τους δεσμούς της φιλίας τους. 'Η αλήθεια είναι, ότι ένα θράδυ, ο Γεράρδος, όταν συνάντησε τον δόν 'Αλόνθο σε μία πλατεία, στο 'Αγιάτσο, τον πλησίασε και του είπε με μεγάλη ψυχρότητα ότι έπρεπε να σταματήσει τις επίσκεψεις του στο σπίτι του.

Ο δόν 'Αλόνθο, ζωηρός και περήφανος, πως όλοι οι 'Ισπανοί, πειράχθηκε πολύ από τά λόγια αυτά του Γεράρδου. Και τήν έπομένη του έστειλε τό παρακάτω γράμμα:

«Εί! προσβάλλει θανάσιμα, κίφει... Άν-δρος τό έλλ'ω—ρέει στις φλέβες σου άμια γενναίον στρατιωτικόν, θάρρηθε να μέ βοήθη απόψε τό βράδι, στις έξη, στην είσοδο του μικρού έλαιώνα, έξω από τήν πόλι. Θά σάς περιμένω μόνος, χωρίς μάτρες, για να κανόνισουμε με τά π'τα τή διασού'μας...»

Τήν έπιστολή αυτήν, τήν έστειλε ο δόν 'Αλόνθο μ' ένα μικρό στο σπίτι του αξιωματικού, άποφεύγοντας να κάνει λόγο στους φίλους του για τήν ύπόθεσι αυτή.

Όταν ο μικρός έφτασε στο σπίτι του Γεράρδου, θρήκε τήν Πάολα μόνη. Και επειδή άγνοούσε τό περιεχόμενο του γράμματος, έδωσε τήν έπιστολή στην Πάολα, χωρίς να φαντασθή τις συνέπειες που θα είχε ή άθωα αυτή χειρονομία του.

«'Ενα θλιβερό προαίσθημα, πού δεν μπορούσε ούτε ή ίδια να έξηγήση, έκανε τήν Πάολα, ύστερ' από κάποιο διαταγμό, ν' ανοίξη τό γράμμα του 'Ισπανού... Και όταν τό διάβασε, έμεινε άποσβολωμένη από τήν κατάλληξή της... Δεν ήξερε τους λόγους τους όποιους μάλωσανε οι άχώριστοι ως προχτές φίλοι. Δεν ήξερε ποίος από τους δυο είχε δικιο στην περίπτωσι αυτή... Μά τό μόνο που τήν ενδιέφερε, ήταν ότι ο δόν 'Αλόνθο προκαλούσε τον άνδρα της σε μονομαχία, ότι ο άγαπημένος της Γεράρδος κινδυνεύει να μή γυρίση ίσως ζωντανός στο σπίτι...

'Η σκέψη αυτή, έκανε τήν Πάολα να νιώσει τό μυαλό της να σαλεύη. Καταλάβαινε, ότι αν πάθαινε τίποτα ο Γεράρδος της, θά πέθαινε άμέσως από άπελπισία... Τί έπρεπε, όμως, να κάνει για να ματαιώσει αυτή τή μονομαχία; 'Η Πάολα έμεινε κάμπωση ώρα θυσιαιμένη σε στοχασμούς, σφίγγοντας τό κεφάλι της με τά δυο τήν χέρια. Καί, ξαφνικά, μία έμπνευσι φώτισε τό μυαλό της, μία έμπνευσι που όηγική από τά βάρη της ήρωϊκής καρδιάς της, θά πήγαινε να μονομαχήση αυτή στη θέσι του συζύγου της!... Θά φορούσε μία πα-

λή ά στολή του και δεν θα τήν άνεγνώριζε ο 'Ισπανός. 'Εξ άλλου, ή μονομαχία θα γινόταν άργα, όποτε θα είχε θαλάσσει ο ήλιος. Ο δόν 'Αλόνθο δεν θα μπορούσε να διακρίνη καλά τά χαρακτηριστικά της... Και άν τής ήταν γραφό τής Πάολας να σκατωθή, προτιμούσε να πεθάνη αυτή παρά να κινδυνεύση ο άγαπημένος της Γεράρδος!... ***

Τήν ώρισμένη ώρα, ο δόν 'Αλόνθο, ο όποιος είχε φτάσει πρώτος στο μέρος της συνεντεύξεως, είδε να τον πλησιάζει μία σκιά, τυλιγμένη σ' ένα μανδύα... 'Ενα χαμόγελο φώτισε τό ώχρό του πρόσωπο. Ο Γεράρδος θά του πλήρωνε σε λίγο πολύ άκριβια τήν μεγάλη προσβολή που τό είχε κάνει!...

'Η Πάολα—γιατί αυτή ήταν ή σκιά—δείλιασε για μία στιγμή, όταν θρέθηκε μπρός στον 'Ισπανό. 'Εφτασε, όμως, ν' αναπολήση τήν άγαπημένη μορφή του συζύγου της, για να ξανσοπήκηση τήν ψυχραία της.

—'Ειστε έτοιμος; ρώτησε ο δόν 'Αλόνθο.

'Η Πάολα τράθηξε τό σπαθί της, χωρίς ν' άπαντήσει, για να μή προδοθή από τή φωνή της.

'Η μονομαχία άρχισε.

Και δεν θάσταξε πολύ.

'Η Πάολα πρώτη φορά στη ζωή της έπαινε σπαθί... Κ' ύστερ' από λίγα λεπτά τής ώρας, τό ζίφος του 'Ισπανού καρφώνότανε στο στήθος της νεαρής γυναίκας, ή όποια έπεσε κάτω, θνάζοντας μία κραυγή πόνου.

Ο δόν 'Αλόνθο άνατρίχιασε, άκούγοντας τον τόνο τής φωνής αυτής... Είχε λοιπόν, μονομαχήσει με μία γυναίκα!... 'Ετρεξε κοντά στον αντίπαλό του, έσκυψε πάνω του, του έβγαλε τό καπέλλο και άναγνώρισε τήν Πάολα... Στην άρχή έμεινε έμβρόντητος, κυττάζοντας τό αίσταμένο στήθος της Πάολας, χωρίς να ξέρη τί να κάνει!...

Μερικοί χωρικοί, που περνούσαν κατά σύμπτωση από κείνα τά μέρη, τον έκαναν να συνέθε από τήν αποχύνουσι του. Σηκώθηκε όρθιος, σώναξε τους βοηθούς και τους παρακάλεσε να τον βοηθήσουν να μεταφέρει στο 'Αγιάτσο μία γυναίκα που κινδύνευε. Οι χωρικοί φορτώθηκαν με προσοχή στους ώμους των τήν άναίσθητη Πάολα και τράθηξαν πρós τό σπίτι της... Στό μεταξύ, ο Γεράρδος κόντευε να τρελλαθή από τήν άνησυχία του, επειδή, γυρνώντας σπίτι του, δεν βρήκε τή γυναίκα του να τον περιμένει... Στεκότανε, λοιπόν, στην πόρτα και είχε καρφωμένα τά βλεμάτια του στο δρόμο, καρτερώντας να φανή από στιγμή σε στιγμή ή Πάολα.

Όταν είδε τους χωρικούς να πλησιάζουν, κουβαλώντας έναν άνθρωπο, ένα θλιβερό προαίσθημα τον έκανε να τρέξη με σφιγμένη τήν καρδιά πρós τό μέρος τους.

—Μή φοβάσαι, δεν πέθανε!... του φώναξε από μακριά ο 'Ισπανός.

Οι χωρικοί μπήκανε στο σπίτι, άκολουθούμενοι από τον παραλαβόμενο Γεράρδο, έάπλωσαν τή νεαρή γυναίκα στο κρεβάτι και άπεσούρησαν, σκανδαλισμένοι από τήν περιεργή αυτή ιστορία!...

Ο δόν 'Αλόνθο έπεσε τότε στα πόδια του κρεββατιού και άφηγήθηκε στο Γεράρδο τί συνέθε, ειλικρινά μετανοημένος για τήν πράξη του.

—Δεν φταίω όμως έγώ, δεν φταίω έγώ! Έλεγε και ξανάλεγε, με φωνή που έτρεμε από δυνατά άναφυλλίγια.

Στό μεταξύ, ή Πάολα είχε συνέθε.

Και όταν είδε τον άνδρα της σκυμμένο πάνω από τό κεφάλι της, τά άχρά χείλη της μισούσιαν σ' ένα χαμόγελο ευτυχίας.

—Δεν έχω τίποτα, Γεράρδε! μισήρισε. Σε λίγο, θα είμαι καλά.

—Πάολα, Πάολα!... τραύλισε ο Γεράρδος. Κινδύνευες τή ζωή σου για μένα. 'Ω! πώς θα σου ξεπληρώσω τή μεγάλη αυτή θυσία σου!...

—Μέ τήν αγάπη σου! άποκρίθηκε ή Πάολα.

'Η πληγή τής Πάολας δεν ήταν οσσορή. 'Η αίχμη του ζίφους του 'Ισπανού είχε χτυπήσει σ' ένα κουμπί τής στρατιωτικής στο-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κενσομπόλιο)

Γαλλική λογοκρισία διατάχθη να κόψη από τα κινηματογραφικά έργα οιαδήποτε σκηνή, σχετική με την υπόθεση των καταχρήσεων Σταθίνου.

Έτσι έκπηκεν από ένα καινούργιο φιλμ, με τον τίτλο «Γρία τοίς Έκατόν», ή έξης σκηνή :

Κάποιος γεροισιαστής έπιήγε με μιά φιληναδίττα του σε κάποιο ξενοδοχείο έπαρχίας να περάσουν μερικές ημέρες έρωτικής εύτυχίας. Ο γεροισιαστής συνέστησε στή φίλη του να μη τόν φωνάζει με τόνωμά του, ούτε να προ-

καλή με τά κοσμημάτα της την προσχή του κόσμου, γιά να μη τόν εκθέση.

-Δέν βαρειέσαι, καυμένε! τού λέει εκείνη.

-Πού σε ξέρουν έδώ οι έπαρχιώτες;

-Μπορεί νάχη ιδή κανείς απ' αυτούς καμιά φορά τή φωτογραφία μου στις εφημερίδες, τής έξηγει ο γεροισιαστής.

-Μπά, Άνακατευθρες σε καμιά βρωμο-

δουλειά;

-Μά γιά τί άνθρωπο με περιάς; Είμαι μέλος της Γερουσίας, τάς ύπουργός...

-Μά γι' αυτό σε ρωτώ κ' έγω, μήπως άνακατευθρες σε καμιά βρωμοδουλειά!...

Γελούν στό Παρίσι οι καλλιτεχνικοί κύκλοι γιά την γκάφα και τό πάθημα ένος πρωταγωνιστού του κινηματογράφου.

Τόν πρωταγωνιστήν αυτόν, ώραίον και συμπαιθητικόν, τόν έρωτεύθηκε τρελλά μιά πλουσιώτατη άριστοκράτις, γνωστή σ' όλο τό Παρίσι γιά τά καπρίτσια και τά σκανδαλά της... Τόν άπήγαγε άμεσώς και πήγαν στό μεγάλο της, στην Κυαϊή Άκτι, να περάσουν τά... μελιμηνά τους.

Ο πρωταγωνιστής παράγγειλεν άποδοράδες στην ύπηρεσία του μεγάρου να τού πάνε τό πρωί γιά τό πρόγευμα μπόλικο τυρί και ένα μπουκάλι κρασί.

Τό άλλο πρωί, όμως, όταν ή άριστοκράτις είδε τόν «όγητα της θύνης», πού την έετρελλάνε, τά τρώη με βρει σαν σκαφτιάς, τό... ψωμότυρο και να πίνη κρασί, αντί τούτι με γάλα και με ζουτήματα σαν τσιγαρόχαρτα, έτρόμαξε γιά τά... χυδαία γούστα του έραστου της, έχασε πάσαν ιδεάν γι' αυτόν και διάταξε τούς ύπηρετες του μεγάρου της να τόν πετάξουν με τίς κλωτσιές!...

Στό Χόλλυγουντ, γύρω από τούς κινηματογραφικούς άστερες, δημιουργούνται σιγά-σιγά ένα σωρό παράξενα επαγγέλματα, από ανθρώπους, πού μη υπόριτνας να ζήσουν μόνοι τους, προσπαθούν να ζήσουν από τούς τυχερούς της δοξας.

Ένα τέτοιο επαγγέλμα είναι και τό του μεντορος, τού άπροσκλητού δηλαδή συμβούλου. Αυτοί οι άνθρωποι κολλούν κυριολεκτικώς στους άστερες, άρρενικούς και θηλυκούς, τούς παλόν έκδουλεύσεις, τούς δίνουν φρόνιμες συμβουλές, και ύπερασπίζουν τά συμφέροντά τους... με τό άζημιωτό

λής πού φοροδός ή νεαρά γυναίκα, και ή λαθωματία πού άνοιξε στό στήθος δέν ήταν θάθατα.

Ύστερ' από δεκαέντε μέρες, ή Πάολα μπόρεσε να σηκωθή από τό κρεβάτι.

Ο Γεράρδος την πήρε στην άγκαλιά του και-έρωτευμένος μάζυ της περισσότερο από κάθε άλλη φορά,-τήν φίλησε με πάθος στό χέιλη, πού ξαναπήσαν τό κερασένιο χρώμα τους, και τής είπε:

-Άλλοτε σε λάτρευα! Τώρα θα είμαι τρελλός μάζυ σου!...

Η Πάολα τόν κούταξε θάθατα στό μάτια και τού άποκρίθηκε:

-Έγώ δέν μπορώ, δυστυχώς, να σ' αγαπήσω περισσότερο απ' ότι σ' αγαπούσα-γιάτί ήμου πάντατε τρελλή από έρωτα γιά σενα!... Έπρεπε, λοιπόν, αγάθη μου, να μην παρεξηγήσης, να μη ηλιέμης τόν Ίσπανόν.

Και τόν φίλησε τρελλά, παράφορα, έρωτιάρικά...

τους φυσικά. Όταν ο ένας τούς βαρειέται και τούς διώχνει, πνε ο' άλλον.

Ώστόσο, ενώ όλοι οι άστερες τούς βαρυσούντα όταν τούς έχουν, τούς μέντορας αυτούς, τούς θεωρούν άπαρτιήτους. Γι-ατί, άπόλυστα, ή παρουσία τών άπροσκλητών αυτών συμβουλατόρων δείχνει ότι άσθη μεσουρανεί. Στούς άσήμους κοντά, τι να κάμουν :

Έκυκλοφόρησεν ή φήμη ότι ή Γκρέτα Γκάρμπο πρόκειται να έγκαταλείψη τό Χόλλυγουντ και τόν κινηματογράφο και να γυρίση στην πατρίδα της τή Σουηδία.

Η φήμη όμως άμας διαμεύσθηκε άμέσως.

Ίσως και να διεδόθη άκρθώς γιά να διαμευσθή.

Τά μυστήρια της Άμερικάνικης σεκλάμας είνε ανεξιχνίαστα...

Ιδού, επί παραδειγματι, τί έγινε στή Νέα Υόρκη γιά να σεκλαμαρισθί τό καινούργιο κινηματογραφικό έργο «Μεγάλη Κυρία γιά μιά μέρα» :

Η Έταιρεία έβαλε στούς κεντρικούς δρόμους όφραια κορίτσια με πανέρια γεμάτα όρεκτικώτατα μήλα τής Καλλιφορνίας, τά όποια έμοιράζαν δωρεάν σ' όλους τούς διαβάτες.

Σε κάθε μήλο όμως ήταν καρφισωμένο ένα τεχνητό φύλλο ηλίανθ, πού έγραφε πάνω: «Πηγαίνετε να ιδήτε τό έργο «Μεγάλη Κυρία γιά μιά μέρα»!...

Ο Άνρϋ Γκαρά και ή Μπέτυ Ρόου, γιά τούς όποιους γράψαμε, σε προηγουμένο φύλλο, ότι έχόρισαν και μέτε λίγες ή-μέρες τά ξαναφτιάξαν, πρόκειται να κάμουν τώρα τό «ταξείδι του φιλιώματος» και να περιηγηθούν την Εύρώπη.

Θα πάνουν μάζυ τους και την άδελφή της Μπέτυ. Δηλαδή ο Άνρϋ Γκαρά, άφού χόρισε τη γυναίκα, ξαναπήρε μάζυ μ'αυτήν και την άδελφή της.

Η έχοχτή πλάνη, γέλιον της πρώτης...

Η γνωστή βεντέτα Μόνα Γκόγια άποκαλύπτεται... μπροστ'! Μετά τήν έργασία της στό στούντιο, γυρίζε τά διάφορα καμπαρέ, όπου τά πίνει, ως πού την πάνε σκίνα στο σπίτι της!...

Στήν Αυστρία, κατά τίς τελευταίες ταραχές πού έγιναν στή Βιέννη, μεταξύ άλλων, συνελήφθησαν και δυο όπερατες, πού, με κίνδυνο της ζωής τους, έκινηματογραφούσαν τίς συμπλοκές. Κατά διαταγήν δέ του άρχικαγγελιαρίου Ντόλφους, τούς έκρέμασαν ως ύποκινητες τών ταραχών.

Η Νόρμα Τάλματζ, ή όποια είχε πάει στο Λονδίνο γιά να γυρίση ένα φιλμ... έγύρισεν άπρακτη στό Χόλλυγουντ. Άμα διάθασε τό σενάριο του έργου πού έπρόκειτο να γυρίση... έτράπη εις φυγήν. Τόσο άνοστο της φάηκε.

Ο Τζων Τζίλιμπερτ, πού έπαixe με τή Γκρέτα Γκάρμπο στή «Βασίλισσα Χριστινα τής Σουηδίας», κατηγορηθή τό συμβόλοιο του με την κινηματογραφική Έταιρεία «Μέτρο-Γκόλντουϊν».

Σύμφωνα με αυτό τό συμβόλοιο, ο Τζίλιμπερτ άνηκει- στή «Μέτρο-Γκόλντουϊν» και δέν έχει τό δικαίωμα να παίξη σε φιλμ άλλης Έταιρείας, επί έφτα χρόνια. Τό συμβόλοιο όριζει πόσον θα παίρνη ο Τζίλιμπερτ όταν παίξει, αλλά δέν αναφέρει πόσον καιρό θα έργάζεται. Έτσι ή Έταιρεία μπορεί να μη τόν χρησιμοποιήση καθόλου και, σύμφωνα με τό συμβόλοιο, να μη τόν πληρώση καθόλου. Ώστε έλαβε τά μέτρα του ο άνθρωπος.

Η Γαλλίς ήθοποιός Υβόννη Πρενταν πού θριαμβεύει στό Βασιλικό θέατρο του Λονδίνου, ετοιμάζεται να γυρίση ένα φιλμ, την «Κυρία με τάς Καμελίνας», τό δράμα τού Άλεξάνδρου Δουμά υιοϋ, με τό όποιον έκλαψαν ως τώρα τρεις γενεές.

Μιλώντας δέ γενικά γιά τόν κινηματογράφο, είπεν ότι τόν προτιμά από τό θέατρο.

-Ένας καλλιτέχνης, είπε, θέλει να τόν ιδούν και να τόν άκούσουν. Στό θέατρο όμως τό Κοινό δέν βλέπει, άκούει μόνο, ενώ στόν κινηματογράφο και σε θέλπουν και σε άκούνε!...

Η βεντέτα με τό σκανδαλώδες παρελ-θόν, Μαϊή Γουέλ